

26 Ιουλίου 2017

Το προορατικό χάρισμα του Αγίου Πορφυρίου (Πρωτοπρεσβύτερος Χριστόδουλος Χατζηθανάσης)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=165995>]

Η διάκριση και η διόραση είναι τα πιο γνωστά χαρίσματα του Γέροντα, αρκεί να σας πω ότι μια φορά μου είπε με τον έξης πολύ χαριτωμένο τρόπο πριν από τη μεγάλη ανομβρία που είχε γίνει εκεί στις αρχές της δεκαετίας του '90. Είχε γίνει μια ανομβρία τρία χρόνια και μια μέρα μου λέει, «ξέρεις; Αυτοί που ξέρουν λένε ότι θα έχουμε τρία χρόνια ανομβρία». Ποιοί ήταν αυτοί που ξέρουνε, έκτος από τον ίδιο; Με αυτό τον χαριτωμένο τρόπο έκρυβε τον εαυτό του.

Πολλές φορές μιλούσε και μιλούσε με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Και όταν τελείωνε έλεγε· «κοίτα να δεις τι του είπα». Ούτε και 'κείνος δεν ήξερε τι του είπα! «Κοίτα να δεις τι του είπα! Τα έγγραψες αυτά;». Κι εγώ επειδή ήξερα, δεν ήθελε να τον μαγνητοφωνούμε, δεν τον μαγνητοφώνουσα, έτσι για να αισθάνεται άνετα, να μιλάει όποτε ήθελε και όπως ήθελε.

Είχε γνώσεις επί παντός επιστητού. Όταν λέω επί παντός επιστητού, το εννοώ. Αστρονομία, φυσική, μαθηματικά, computer, σε όλα ήτανε μέσα. Να σας πω ένα πολύ απλό προσωπικό παράδειγμα: Ήτανε να αγοράσω ένα computer το 1983, μόλις είχαν βγει τότε. Και πάω και του λέω. Παπούλη, αυτός που θα μου δώσει το computer, μου είπε ότι το computer θα μου δώσει και κάτι κωδικούς και δεν θα μπορεί να το ανοίξει κανείς. «Κι όμως, μου λέει, ανοίγει». Και μετά από δύο μήνες βρέθηκα στο γραφείο από αυτόν που μου έλεγε έτσι και έρχεται ένας τεχνικός του μέσα και λέει, κύριε διευθυντά σπάσαμε τον κώδικα των Γιαπωνέζων και θυμήθηκα την κουβέντα που μου είχε πει ο π. Πορφύριος. Δεν υπήρχαν κλειστά θέματα γι' αυτόν.

Όπως είπε και ο Σεβασμιώτατος, επικοινωνούσε και από το εξωτερικό. Ήμουνα κάποτε με κάποιον ασθενή στο εξωτερικό. Θα του κάνανε μια πολύ μεγάλη εγχείρηση. Είχα πάει για να τον συνοδεύσω, ήμουνα στο Κλήβελαντ, στο Οχάϊο.

Την παραμονή είχα απελπιστεί από αυτά που λέγανε οι γιατροί. Προβλέπανε ένα βαρύ χειρουργείο σ' ένα παιδάκι 13 ετών, επτά ώρες χειρουργείο. Θα βγάζαν όγκους, θα κάνανε μεταμοσχεύσεις, θα βγάζαν κόκκαλα, θα βάζανε κ.ά. Όπως ήμουνα στο δωμάτιο, έτσι πολύ στενοχωρημένος από την πρόγνωση που είχαν οι γιατροί, του λέω με προσευχή: «Γέροντα Πορφύριε, βοήθησον».

Τίποτα άλλο δεν είπα αλλά το είπα με πολύ πόνο. Κάνουνε την άλλη μέρα την εγχείρηση στα τρία τέταρτα ανακοινώνουν από τα μεγάφωνα ότι η εγχείρηση πάει πάρα πολύ καλά, στη μία ώρα η εγχείρηση ήταν καλά, μας είπαν ότι ήταν καλοήθης ο όγκος. Δεν ήταν καλοήθης ο όγκος, ξέραμε ότι ήταν κακοήθης ο όγκος, αλλά οι ευχές του τον έκαναν καλοήθη. Μετά από καμιά εικοσαριά μέρες, γυρίσαμε από την Αμερική και πάω να τον δω να του πω από κοντά τα νέα. Με το που μπήκα ξέρετε ποιά ήταν η πρώτη φράση που μου είπε; «Όταν με φώναξες σε άκουσα».

Σας το λέω και ακόμα ανατριχιάζω. Η Γερόντισσα της Ιεράς Μονής Μακρινού, η Μακρίνα, μπορείτε όσοι θέλετε και βρεθείτε εκεί να τη ρωτήσετε, έλεγε πως μέχρι και καθυστέρηση του χρόνου είχε. Φύγανε οι Μοναχές από τον π. Πορφύριο που τους καθυστέρησε και φτάσανε σε μηδενικό σχεδόν χρόνο στο Μοναστήρι. Δεν κοίταξαν τα ρολόγια τους και λέει, «γιατί είστε ξύπνιες;». «Μα δεν είναι αργά, ακόμα είναι...», δεν ξέρω πόση ώρα. Αν βρεθείτε στον Άγιο Ιωάννη τον Μακρινό βάλτε τη Γερόντισσα να σας τα διηγηθεί. Είναι εκπληκτική ιστορία.

(συνεχίζεται)